

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Firenze — Włochy) — postępowanie karne przeciwko Mauriziowi Giovanardiemu i in.

(Sprawa C-79/11) ⁽¹⁾

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2001/220/WSiSW — Status ofiar w postępowaniu karnym — Dyrektywa 2004/80/WE — Kompensata dla ofiar przestępstw — Odpowiedzialność osoby prawnej — Odszkodowanie w ramach postępowania karnego)

(2012/C 287/15)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Firenze

Strony w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Maurizio Giovanardi, Andrea Lastini, Filippo Ricci, Vito Piglionica, Massimiliano Pempori, Gezim Lakja, Elettrifer Srl, Rete Ferroviaria Italiana SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Ordinario di Firenze — Wykładnia art. 2, 3 i 8 decyzji ramowej Rady 2001/220/WSiSW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym (Dz.U. L 82, s. 1) — Wykładnia art. 9 dyrektywy Rady 2004/80/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. odnoszącej się do kompensaty dla ofiar przestępstw (Dz.U. L 261, s. 15) — Odpowiedzialność karna osób prawnych — Prawo ofiary przestępstwa do otrzymania odszkodowania w toku postępowania karnego od osoby prawnej pośrednio odpowiedzialnej za wyrządzoną szkodę

Sentencja

Wykładni art. 9 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2001/220/WSiSW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym należy dokonywać w ten sposób, że artykuł ów nie stoi na przeszkodzie temu, aby w ramach uregulowania odpowiedzialności osób prawnych, takiego jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, ofiara przestępstwa nie mogła dochodzić naprawienia szkód powstałych bezpośrednio wskutek tego przestępstwa w ramach postępowania karnego od osoby prawnej będącej sprawcą przestępstwa administracyjnego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 120 z 16.4.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — UsedSoft GmbH przeciwko Oracle International Corp.

(Sprawa C-128/11) ⁽¹⁾

(Ochrona prawna programów komputerowych — Wprowadzenie do obrotu używanych licencji na oprogramowanie komputerowe pobrane z Internetu — Dyrektywa 2009/24/WE — Artykuł 4 ust. 2 i art. 5 ust. 1 — Wyczerpanie prawa do rozpowszechniania — Pojęcie „uprawnionego nabywcy”)

(2012/C 287/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: UsedSoft GmbH

Strona pozwana: Oracle International Corp.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 4 ust. 2 i art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/24/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych (Dz.U. L 111, s. 16) — Pobranie z Internetu na nośnik danych kopii oprogramowania komputerowego na podstawie licencji na to oprogramowanie i za zgodą podmiotu praw autorskich do niego — Możliwość uznania tej transakcji za wyczerpującą przysługujące temu podmiotowi prawo do rozpowszechniania tych pobranych kopii — Wprowadzenie do obrotu „używanych” licencji pobranych z Internetu przez pierwszego nabywcę — Pojęcie „uprawnionego nabywcy”

Sentencja

- 1) Wykładni art. 4 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/24/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie ochrony prawnej programów komputerowych należy dokonywać w taki sposób, iż prawo do rozpowszechniania kopii programu komputerowego zostaje wyczerpane, jeśli podmiot praw autorskich, który zezwolił, choćby i nieodpłatnie, na pobranie tej kopii z Internetu na nośnik danych, również przyznał, w zamian za zapłatę ceny mającej umożliwić mu uzyskanie wynagrodzenia odpowiadającego wartości gospodarczej kopii dzieła, którego jest on właścicielem, prawo do nieograniczonego w czasie korzystania z tej kopii.
- 2) Wykładni art. 4 ust. 2 oraz art. 5 ust. 1 dyrektywy 2009/24 należy dokonywać w ten sposób, iż w przypadku odsprzedaży licencji na korzystanie obejmującej odsprzedaż kopii programu komputerowego pobranej ze strony internetowej podmiotu praw autorskich, która to licencja została początkowo przyznana pierwszemu nabywcy przez ten podmiot praw autorskich na czas nieograniczony i w zamian za zapłatę ceny mającej mu umożliwić uzyskanie wynagrodzenia odpowiadającego wartości gospodarczej kopii jego dzieła, drugi nabywca tej licencji, podobnie jak każdy następny, mogą się powołać na przewidziane w art. 4 ust. 2 tej dyrektywy wyczerpanie prawa do rozpowszechniania, i, co za tym

idzie, mogą zostać uznani za uprawnionych nabywców kopii programu komputerowego w rozumieniu art. 5 ust. 1 tej dyrektywy i korzystać z przewidzianego w tym przepisie prawa do zwielokrotniania.

(¹) Dz.U. C 194 z 2.7.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Compass-Datenbank GmbH przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-138/11) (¹)

(Konkurencja — Artykuł 102 TFUE — Pojęcie przedsiębiorstwa — Dane rejestru handlowego przechowywane w bazie danych — Działalność polegająca na zbieraniu i udostępnianiu tych danych za wynagrodzeniem — Wpływ odmowy udzielenia przez władze publiczne zgody na ponowne wykorzystanie wspomnianych danych — Prawo „sui generis” przewidziane w art. 7 dyrektywy 96/9/WE)

(2012/C 287/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Compass-Datenbank GmbH

Strona pozwana: Republika Austrii

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof — Wykładnia art. 102 TFUE — Uregulowanie krajowe przewidujące opłatę za wgląd do publicznego rejestru handlowego i spółek (Firmenbuch) i zakazujące wszelkiego innego gospodarczego wykorzystywania tego rejestru — Pojęcie działalności gospodarczej — Nadużycie pozycji dominującej — Znaczenie doktryny kluczowej infrastruktury (doktryna „essential facilities”)

Sentencja

Podmiot władzy publicznej, który przechowuje w bazie danych dane przekazane przez przedsiębiorstwa na podstawie ustawowych obowiązków informacyjnych, udziela zainteresowanym osobom wglądu do tych danych lub sporządza wydruki takich danych, nie prowadzi działalności gospodarczej, a zatem nie może być on w zakresie tej działalności uznawany za przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 102 TFUE. Okoliczność, że owo udzielanie wglądu lub wydawanie wydruków ma miejsce w zamian za wynagrodzenie, które nie jest ustalane bezpośrednio lub pośrednio przez zainteresowaną jednostkę, lecz jest przewidziane w ustawie, nie może spowodować zmiany kwalifi-

fikacji prawnej wspomnianej działalności. Ponadto taki podmiot władzy publicznej nie prowadzi także działalności gospodarczej w zakresie, w jakim, powołując się na ochronę sui generis przysługującą mu jako producentowi omawianej bazy danych na podstawie art. 7 dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych lub na jakiegokolwiek inne prawo własności intelektualnej, zakazuje on wykorzystywania w jakikolwiek inny sposób zebranych tak i oddanych do dyspozycji opinii publicznej danych, a zatem podmiot ów nie może być w zakresie tej działalności uznawany za przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 102 TFUE.

(¹) Dz.U. C 186 z 25.6.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Södertörns tingsrätt — Szwecja) — Torsten Hörnfeldt przeciwko Posten Meddelande AB

(Sprawa C-141/11) (¹)

(Równe traktowanie w zakresie zatrudnienia i pracy — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek — Uregulowania krajowe przyznające pracownikowi bezwarunkowe prawo do pracy do czasu ukończenia wieku 67 lat oraz przewidujące automatyczne ustanie stosunku pracy z końcem miesiąca, w którym pracownik osiągnął ten wiek — Brak uwzględnienia kwoty emerytury)

(2012/C 287/18)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Södertörns tingsrätt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Torsten Hörnfeldt

Strona pozwana: Posten Meddelande AB

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Södertörns tingsrätt — Wykładnia ogólnej zasady niedyskryminacji ze względu na wiek i art. 6 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16) — Uregulowania krajowe i układ zbiorowy przyznający pracownikowi bezwarunkowe prawo do pracy do czasu ukończenia wieku 67 lat oraz przewidujący automatyczne i niewymagające wypowiedzenia ustanie stosunku pracy z końcem miesiąca, w którym pracownik osiąga wiek 67 lat, bez uwzględnienia wysokości emerytury, jaka może być w rzeczywistości wypłacana temu pracownikowi